

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14Csp/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118384402
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6118384402.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej: J. L., nar. XX.X.XXXX, bytom G., G. I. XXX/X, zast: Občianske združenie OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom Trenčianska Teplá, A. Hlinku 1084/24A, o zaplatenie sumy 3.088,59 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.104 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 138 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.7.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi vo vyhovujúcej časti náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Súd konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 1. 984,59 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania.

IV. Súd priznáva žalovanej v zastavujúcej časti náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.11.2018 Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3.088,59 eura s 8 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.845,61 eura od 21.6.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, jeho právny predchodca predchodca - Poštová banka, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 6.9.2010 zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky. Pohľadáva voči žalovanej bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpená na žalobcu. Uplatňuje si dlžnú sumu 3.088,59 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.845,61 eura, riadneho úroku vo výške 1.238,33 eura, poplatkov vo výške 4,65 eura.

2. Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 2.10.2019 rozsudok č.k. 14Csp/41/2019-130, ktorým žalobu zamietol, priznal žalovanej náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 12CoCsp/11/2020-181 zo dňa 22.1.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v bode 11. odôvodnenie Krajský súd v Nitre vyslovil, že nesplnená pohľadávka, pre ktorú nastala splatnosť úveru, je pohľadávka splatná 9.12.2015. Týmto dňom zároveň nastala zročnosť dlhu a začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 9.12.2018. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 21.11.2018, stalo sa tak pred uplynutím premlčacej doby. Vo vzťahu k splátkam splatným pred 9.12.2015 plynula premlčacia doba samostatne. Vychádzajúc z podania žaloby na súd dňa 21.11.2018 je zrejmé, že premlčacia doba uplynula len vo vzťahu k splátkam splatným pred 9.12.2015, ktoré sa premlčali každá samostatne vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá vo vzťahu k nim uplynula pred podaním žaloby na súd.

4. Následne žalobca doručil súdu čiastočné späťvzatie žalobného návrhu zo dňa 17.3.2021, ktorým súdu oznámil, že si v zmysle svojho dispozičného práva v tomto konaní bude ďalej uplatňovať len osem splátok splatných od dňa 9.12.2015 do dňa 9.7.2016 spolu vo výške 1.104 eur. Zobral žalobu späť v časti uplatnenej istiny v sume 1.984,59 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania a požadoval od žalovanej zaplatenie sumy 1.104 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 138 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.7.2016 do zaplatenia.

5. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti strán sporu v súlade s § 180 CSP, vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne žalobcu, ktorá trvala na podanej žalobe a písomných podaniach vo veci, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 9.9.2010 Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 5.800 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 70 mesačných splátkach po 138 eur, úrok bol dohodnutý vo výške 19 % ročne, RPMN vo výške 20,74 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,09 %, celková výška nákladov bola suma 3.821,44 eura, zmluva bola uzatvorená bez poistenia, dátum prvej splátky do 9.10.2010, dátum konečnej splatnosti 9.7.2018, dátum každej splátky bol 9.deň v mesiaci. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti, nesplácala úver riadne a včas, čo vyplýva z výpisu zo stavu úveru.

Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 23.2.2016 vyzýval žalovanú na splatenie dlžnej časti úveru, vo výzve ju upozornil v zmysle § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 22.2.2016 je pohľadávka banky viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 937,03 eura pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 935,88 eura. Bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

Výzvou zo dňa 21.3.2016 právny predchodca žalobcu úverovú pohľadávku vyhlásil ku dňu 21.3.2016 predčasne splatnú v celom rozsahu a vyzval ju na zaplatenie v lehote 10 dní od doručenia výzvy.

Dlžná suma 3.088,59 eura pozostáva z istiny vo výške 1.845,61 eura, riadneho úroku vo výške 1.238,33 eura, poplatkov vo výške 4,65 eura.

Pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na žalobcu za základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.6.2018, v Prílohe č.1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej špecifikovaná. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 4.7.2018, zásielka bola daná na poštu 6.7.2018 ako vyplýva z predloženého Podacieho hárku č. EPH 132187429.

Žalobca vyzval žalovanú pokusom o zmier zo dňa 22.10.2018 na zaplatenie dlžnej sumy.

Dňa 9.9.2010 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovanou Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol pôvodný veriteľ žalovanej úver vo výške 5.800 eur, v zmysle čl. 3 Zmluvy sa žalovaná zaviazala splatiť úver s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 19 % p.a., v zmysle čl. 3 Zmluvy sa žalovaná zaviazala splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou 70 pravidelných mesačných splátok od 9.10.2010 do 9.7.2016 vo výške 138 eur. Dňa 20.6.2018 postúpil pôvodný veriteľ na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 3.088,59 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.845,61 eura, z riadneho úroku vo výške 1.238,33 eura, poplatkov vo výške 4,65 eura v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Čo sa týka špecifikácie pôvodne žalovanej sumy, istina vo výške 1.845,61 eura bola vypočítaná nasledovne: žalovaná čerpala sumu 5.800eur, z poskytnutého úveru uhradila sumu 8.045,71 eura nasledovnými splátkami: 11.10.2010 - 7,63EUR, 26.10.2010 - 130,38 EUR, 24.11.2010 - 6,67 EUR, 13.12.2010 - 123,63 EUR, 21.12.2010 - 7,70 EUR, 24.12.2010 - 138,00 EUR, 24.1.2011 - 138,00 EUR, 24.2.2011 - 3,54 EUR, 25.2.2011 - 134,46 EUR, 28.3.2011- 34,88 EUR, 11.4.2011 - 6,48 EUR, 18.4.2011

- 9,96 EUR, 18.4.2011 - 96,64 EUR, 24.4.2011 - 6,10 EUR, 6.5.2011 - 131,90 EUR, 24.5.2011 - 3,45 EUR, 10.6.2011 - 134,55 EUR, 24.6.2011 - 44,67 EUR, 18.7.2011 - 9,96 EUR, 18.7.2011 - 93,33 EUR, 18.7.2011 - 103,29 EUR, 24.7.2011 - 34,71 EUR, 24.8.2011 - 138,00 EUR, 24.9.2011 - 11,71 EUR, 6.10.2011 - 126,29 EUR, 24.10.2011 - 4,80 EUR, 4.11.2011 - 133,20 EUR, 24.11.2011 - 29,14 EUR, 5.12.2011 - 108,86 EUR, 24.12.2011 - 8,23 EUR, 9.1.2012 - 129,77 EUR, 24.1.2012 - 7,32 EUR, 9.2.2012 - 130,68 EUR, 24.2.2012 - 16,41 EUR, 6.3.2012 - 121,59 EUR, 24.3.2012 - 12,61 EUR, 18.4.2012 - 9,96 EUR, 18.4.2012 - 125,39 EUR, 24.4.2012 - 1,90 EUR, 15.5.2012 - 136,10 EUR, 24.5.2012 - 10,99 EUR, 13.6.2012 - 127,01 EUR, 24.6.2012 - 10,24 EUR, 17.7.2012 - 127,76 EUR, 24.7.2012 - 9,49 EUR, 20.8.2012 - 128,51 EUR, 24.8.2012 - 8,74 EUR, 17.9.2012 - 9,96 EUR, 17.9.2012 - 127,29 EUR, 10.10.2012 - 139,97 EUR, 24.10.2012 - 3,45 EUR, 15.11.2012 - 9,96 EUR, 15.11.2012 - 134,55 EUR, 24.11.2012 - 2,58 EUR, 21.12.2012 - 9,96 EUR, 21.12.2012 - 135,42 EUR, 24.12.2012 - 2,37 EUR, 15.1.2013 - 9,96 EUR, 15.1.2013 - 135,63 EUR, 24.1.2013 - 0,09 EUR, 1.2.2013 - 137,91 EUR, 24.2.2013 - 43,28 EUR, 18.3.2013 - 94,72 EUR, 24.3.2013 - 53,03 EUR, 11.4.2013 - 84,97 EUR, 24.4.2013 - 12,46 EUR, 29.4.2013 - 125,54 EUR, 19.6.2013 - 138,00 EUR, 24.6.2013 - 8,46 EUR, 19.7.2013 - 129,54 EUR, 24.7.2013 - 16,55 EUR, 15.8.2013 - 121,45 EUR, 24.8.2013 - 25,94 EUR, 4.9.2013 - 112,06 EUR, 24.9.2013 - 5,45 EUR, 12.10.2013 - 132,55 EUR, 24.10.2013 - 13,04 EUR, 11.11.2013 - 124,96 EUR, 24.11.2013 - 2,55 EUR, 4.12.2013 - 135,45 EUR, 24.12.2013 - 10,14 EUR, 7.1.2014 - 127,86 EUR, 24.1.2014 - 16,23 EUR, 19.2.2014 - 121,77 EUR, 17.3.2014 - 138,00 EUR, 24.3.2014 - 6,84 EUR, 14.4.2014 - 131,16 EUR, 24.4.2014 - 138,00 EUR, 24.6.2014 - 9,96 EUR, 24.6.2014 - 136,57 EUR, 28.7.2014 - 24,90 EUR, 28.7.2014 - 132,61 EUR, 12.9.2014 - 255,02 EUR, 15.10.2014 - 165,80 EUR, 24.10.2014 - 11,29 EUR, 25.11.2014 - 147,51 EUR, 8.12.2014 - 117,20 EUR, 24.12.2014 - 20,31 EUR, 9.2.2015 - 10,00 EUR, 9.2.2015 - 133,91 EUR, 20.4.2015 - 25,00 EUR, 20.4.2015 - 167,80 EUR, 6.5.2015 - 195,90 EUR, 31.5.2015 - 199,50 EUR, 3.8.2015 - 10,00 EUR, 3.8.2015 - 278,70 EUR.

Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma 3.954,39 eura, na poplatky suma 149,58 eura, a na riadny úrok suma 3.941,73 eura. Istina tak predstavuje poskytnuté finančné prostriedky mínus úhrady žalovanej započítané na istinu (5.800 eur - 3.945,39 eura = 1854,61 eura)

Žalobca si uplatňoval pôvodne aj úrok vo výške 202,62 eura, zmluvný úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 5.180,06 eura, z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 3.941,73 eura, neuhradený zmluvný úrok ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval sumu 1.238,33 eura.

Čo sa týka poplatkov vo výške 4,65 eura, poplatky boli vyúčtované v celkovej výške 154,23 eura, z úhrad žalovanej bola na poplatky započítaná 149,58 eura, neuhradené poplatky vo výške 4,65 eura predstavujú poplatok za upozornenie pred výzvou zo dňa 22.2.2016 vo výške 1,15 eura a poplatok za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 21.3.2016 vo výške 3,50 eura.

6. Podľa § 1 odsek 2 zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh /§ 565/ začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka).

8. Súd dospel k záveru, že zo strany žalovanej bola námietka premlčania vznesená dôvodne len sčasti, žalovaná ako poslednú uhradila riadne a včas splátku splatnú za mesiac jún 2015, ktorá bola v zmysle zmluvy splatná k 9. dňu v mesiaci. Právny predchodca žalobcu pristúpil k uplatneniu práva zosplatnenia úveru neskôr, listom zo dňa 23.2.2016 podľa § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú, že ku dňu 22.2.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Žalovaná bola v omeškani so splátkou splatnou dňa 9.2.2016, 9.1.2016 a 9.12.2015. Zároveň banka žalovanú upozornila, že ak nebude plniť, využije právo a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Listom zo dňa 21.3.2016 žalovanej oznámila, že pre porušenie ustanovenia zmluvy sa stala úverová pohľadávka predčasne splatnou k 21.3.2016. Nesplnená pohľadávka, pre ktorú nastala splatnosť úveru, je pohľadávka splatná 9.12.2015. Týmto dňom zároveň nastala zročnosť dlhu a začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 9.12.2018. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 21.11.2018, stalo sa tak pred uplynutím premlčacej doby. Vo vzťahu k splátkam splatným pred 9.12.2015 plynula premlčacia doba samostatne. Vychádzajúc z podania žaloby na súd dňa 21.11.2018 je zrejmé, že premlčacia doba uplynula len vo vzťahu k splátkam splatným pred 9.12.2015, ktoré sa premlčali každá samostatne vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá vo vzťahu k nim uplynula pred podaním žaloby na súd. Vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Nitre, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný, zobral žalobu späť / v časti premlčaných splátok/ uplatnenej istiny v sume 1. 984,59 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania a požadoval od žalovanej zaplataenie sumy 1.104 eur spolu s príslušenstvom, jedná sa o osem nepremľčaných splátok splatných od dňa 9.12.2015 do dňa 9.7.2016 spolu vo výške 1.104 eur.

9. Čo sa týka námietok ohľadne postúpenia pohľadávky, toto bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 4.7.2018, zásielka bola daná na poštu 6.7.2018 ako vyplýva z predloženého Podacieho hárku č. EPH 132187429. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Aj v prípade ak by oznámenie o postúpení nebolo dlžníkovi zaslané, čo nie je dané v predmetnej veci, pretože žalobca preukázal doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, jediným dôsledkom by bolo, že žalovaná by mohla naďalej plniť na účet pôvodného veriteľa, k čomu však tiež nedošlo. Súd posúdil právny vzťah medzi stranami sporu, ako aj medzi predchodcom žalobcu a žalovanou, ako spotrebiteľský, preto na daný spor aplikoval § 52 a nasl. OZ. Súd sa zaoberal aj otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom. Vychádzal z toho, že vo veci sa jedná o tzv. bankový

úver, ktorý bol žalovanej ako dlžníkovi poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd aplikoval na danú vec § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná neplnila riadne a včas svoj dlh a bola v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní /bola v omeškaní so 6,7 splátkami, čo je viac ako 180 dní/. Sporné nebolo zaslanie písomnej výzvy zo dňa 23.2.2016 bankou žalovanej, teda bola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní v zmysle zákona o bankách a postúpenie pohľadávky je platný právny úkon, nie je v rozpore so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, a v spojení s § 565 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd tak konštatuje, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou - na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tak boli splnené a vo veci došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 6.2018. Žalobca je aktívne legitimovaný v tomto súdnom konaní.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úver, úverovú zmluvu súd posúdil ak o spotrebiteľskú zmluvu. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. O spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z.. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 Z.z. účinnou od 01.01.2000. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Čo sa týka spôsobu uzatvorenia zmluvy, žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere, na základe ktorej jej banka poskytla úver vo výške 5.800 eur, v zmysle článku 3.bod10 zmluvy, žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že pred uzatvorením zmluvy jej boli poskytnuté informácie o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe tvoriace Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička. Žalovaná požiadala o úver vo výške 5.800 eur a dobu splácania 70 mesiacov, vyplnila bod2 - žiadosť o poskytnutie úveru, bod 3 - zmluvu o úvere vyplnila banka. Avšak žalovaná mala informácie v listinnej podobe a podmienkach úveru s odkazom na bod 3.10 a banka jej poskytla úver na splatenie predchádzajúcich úverov č. 8518926510, 1284717110.To znamená, že nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že by nemala žiadne informácie o úvere, resp. sama vlastnoručne podpísala, že informácie má. Zmluva o úvere bola dojednaná v písomnej forme tak ako to stanovuje § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. a proces uzatvorenia predmetnej zmluvy spĺňa podmienky uvedené v § 43a ods. 1 OZ a § 43c ods. 1 OZ. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh na uzavretie zmluvy ako jednostranný právny úkon musí spĺňať určité znaky, prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný konkrétnemu subjektu, musí byť určitý. Z jeho prejavu musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom viazaný v prípade jeho prijatia. Žiadosť o poskytnutie úveru žalovanou spĺňala

tieto náležitosti. Právny predchodca žalobcu odkazoval na informácie, ktoré žalovanej poskytol v písomnej forme - Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička ešte pred uzatvorením zmluvy. Žiadosť o poskytnutie úveru sa považuje za návrh zmluvy /bod 2/ a zmluva o úvere sa považuje za prijatie návrhu /bod 3/ pričom bol akceptovaný návrh žalovanej - výška úveru 5.800 eur a doba splácania 70 mesiacov. Okrem toho si právny predchodca žalobcu splnil všetky svoje zákonné informačné povinnosti, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľka pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere disponovala relevantnými informáciami za akých podmienok jej bude poskytnutý úver, resp. sama podpísala, že pred uzatvorením zmluvy jej tieto informácie boli poskytnuté. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 19 % ročne, súd neposúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.104 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 138 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.7.2016 do zaplatenia, jedná sa o osem nepremičaných splátok úveru. Zmluva obsahovala všetky náležitosti, výšku úveru, výšku mesačnej splátky, celkovú výšku nákladov, dátum prvej platby ako aj dátum konečnej splatnosti, výšku úrokovej sadzby, počet splátok, RPMN aj priemernú RPMN, do zmluvy nemusí byť včlenený matematický vzorec pre výpočet RPMN, o takejto povinnosti nehovorí ani zákon č. 129/2010 Z.z. Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladov, že zmluva o úvere zostane platná na dohodnutý čas a že povinnosti zo zmluvy budú plnené. Predpokladmi pre výpočet RPMN sú výška čerpaného úveru, dátum črpania, počet a výška splátok. Podľa Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 článku 19, ktorý hovorí o výpočte RPMN, na účel výpočtu RPMN sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, náklady na vedenie účtu, na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. V prípade zmlúv o úvere s doložkami, ktoré umožňujú zmeny úrokovej sadzby, a v prípade potreby poplatkov, ktoré sa nedajú stanoviť v čase výpočtu, sa pri výpočte RPMN vychádza z predpokladu, že úroková sadzba úveru a ostatné poplatky zostanú fixné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o úvere. Zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere by mohla byť bezúročná a bez poplatkov, pokiaľ by nemala písomnú formu, čo v danej veci nie je splnené, pretože zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, čo nie je sporné, neobsahovala by náležitosti podľa § 9 písm. a) až k), r) a y) nesprávne by bola vypočítaná RPMN. Všetky zákonom vyžadované náležitosti zmluva spĺňala, čo sa týka druhu spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písmeno a/, druh úveru bol v zmluve uvedený, jednalo sa o úver na splatenie predchádzajúcich úverov. Identifikovaný je aj poskytovateľ úveru ako právnická osoba, splnená je aj podmienka písmena b/. Čo sa týka adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť /§ 9 ods. 2 písmeno c/, aj túto podmienku zmluva spĺňa. Rovnako aj meno a adresa spotrebiteľa boli uvedené - písmeno d/. K písmenu e/ sa niet čo vyjadrovať, nakoľko sa nejednalo o dodanie tovaru, či služby. Písmeno f/ sa týka doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti, jasne bolo uvedené trvanie zmluvy od 9.7.2016 do 9.10.2010, čo je konečná splatnosť zmluvy. Čo sa týka celkovej výšky úveru /§ 9 ods. 2 písmeno g/ zmluva obsahovala aj tieto informácie, bolo v nej predsa jasne uvedené, že žalovanej bol poskytnutý úver 5.800 eur, ktorý má vrátiť spolu s nákladmi vo výške 3.821,44 eura, písmeno h/ hovorí o popise tovaru a službe, čo nebolo predmetom úverovej zmluvy, úroková sadzba bola uvedená - písmeno i/, RPMN bola uvedená - písmeno j/. Čo sa týka výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia /§ 9 ods. 2 písmeno k/, tu súd uvádza, že zmluva síce takto presne formulovaná nie je, čo sa týka splátok je uvedená ich výška, počet mesačných splátok, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, dátum každej ďalšej platby - k 9. dňu v mesiaci. To však neznamená, že by to malo vyvolať následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože by to bolo príliš formalistické a okrem toho slovenská právna úprava odporuje európskej právnej úprave. Súd poukazuje na Smernicu EP a Rady č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere, jej čl.10 ods. 2 písmeno h/, ktorý hovorí o tom, že zmluva o úvere uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, nad rámec európskej úpravy podľa slovenskej legislatívy výška splátky má byť individualizovaná vo vzťahu k jednotlivým položkám, z ktorých splátka pozostáva, avšak smernica takúto požiadavku neobsahuje. Žalobcovi ako spotrebiteľovi je jasné kedy má splátku zaplatiť. Vnútroštátna úprava presahuje rámec Smernice a pritom nezodpovedá účelu Smernice. Slovenský všeobecný súd sa obrátil na Súdny dvor ES s prejudiciálnou otázkou, čo zmluva o úvere musí obsahovať presné označenie toho, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splácanie istiny, úroku a poplatkov. Z Rozsudku Súdneho dvora ES č. C -42/15, Home Credit Slovakia

vyplýva, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá by spresňovala, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré Smernica nestanovuje. Ustanovenie čl.10 ods. 2 písmeno h/ by sa nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl.10 ods. 2 Smernice. Ďalej Súdny dvor uviedol, že ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa čl.10 ods. 2 Smernice, zmluva sa môže považovať za bez úrokov a bez poplatkov len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z uvedeného súd dospel k záveru, že sankcia v podobe, že úver je bez úroku a bez poplatkov za to, že zmluva neobsahuje identifikáciu splátky v jej rozčlenení na istinu, úrok a poplatky, nie je primeraná. Prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom záväzný pre vnútroštátny súd a preto súd na predmetný spor aj aplikoval závery rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C -42/15. Žalovaná ako spotrebiteľ vedela posúdiť obsah a rozsah svojho záväzku, pretože v zmluve mala jasne uvedené, že musí uhradiť 70 splátok po 138 eur vždy k 9.dňu v mesiaci. Čo sa týka výpočtu RPMN, RPMN bola v zmluve uvedená nie v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka písmena r/ - to hovorí o poplatkoch u notára, čo sa netýka predmetnej zmluvy a písmeno y/ hovorí o priemernej RPMN, ktorá v zmluve uvedená bola. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Poistenie dohodnuté v zmluve nebolo.

11. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.104 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 138 eur od 10.12.2015 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.1.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.3.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.4.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.5.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.6.2016 do zaplataenia, zo sumy 138 eur od 10.7.2016 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom úrok z omeškania je priznaný odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej jednej splátky a výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. zvýšená o 8 percentuálnych bodov ako určuje ECB. Súd konanie zastavil v časti o zaplataenie sumy 1. 984,59 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania s poukazom na čiastočné späťvzatie návrhu a ustanovenie § 145 ods. 2 CSP.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a súd priznal žalobcovi vo vyhovujúcej časti náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko v tejto časti mal žalobca plný úspech a v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu. Súd priznal s poukazom na ustanovenie § 256 ods.1 CSP žalovanej v zastavujúcej časti náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko žalobca zavinil zastavenie konania. V konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodovať vyšší súdny úradník s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.